

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Nej, det er ingen kapitulation over for afgiftssiden, men vi er nødt til at løse det problem, som vi har her, og som også Socialdemokratiet erkender.

Men jeg forstår af hr. Stavads tale, at hr. Stavad og dermed også Socialdemokratiet er rede til at se på vores samlede økonomi og på indkomstpoltikken og dermed også på det oplæg, som statsministeren kom med den 1. januar, således at vi gennem skatnedsættelser kan sikre, at vi får fuld gavn af EF's indre marked, at vi sikrer beskæftigelse, at vi sikrer en forbedring af vores konkurrenceevne. Det er vejen til at løse Danmarks sociale problemer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg beklager, at hr. Skrumsager Skau for at redde sig ud af de ting, han startede med, begynder at drage nogle ting, som jeg overhovedet ikke har været inde på, ind i sine konklusioner. Derfor vil jeg godt svare hr. Skrumsager Skau: Socialdemokratiet er utrolig meget optaget af at få lavet en konkurrenceevnesituation, så vi kan få vores eksport, beskæftigelse og produktion ind i en bedre gænge end den, den er i og har været i i meget lang tid, men vi tror ikke på papirtigre, der ser smukke ud, men ikke kan fungere i det virkelige liv.

Glistrup (FP):

Gennem indlæggene fra de to sidste V-S-talere er det da selvfølgelig meget rart at se, hvordan de som nogle Per Flovmænd efter 18 års forløb omsider forstår det, som vi igennem hele Fremskridtshistorien har påvist konstant og hele tiden som løsningen på Danmarks alvorlige problemer, nemlig hurtige og drastiske nedsættelser af det meget store skattetryk, som vi er ude for.

Havde man forstået det i 1971 eller i 1970'erne eller i hvert fald i begyndelsen af 1980'erne, så havde det unægtelig været væsentlig bedre for Danmark. Man må da selvfølgelig sige: Bedre sent end aldrig, velkommen, men I skulle meget gerne fra både Venstre og Socialdemokratiet komme med konkrete planer, som vi er kommet med konstant og hele tiden, og hvor vi har påvist, hvor dækningen kommer, igennem alle disse 18 år.

Havde verden været, som den var i 1971, så var der ingen tvivl om, at den påkrævede skatnedsættelse – og det er jo ikke nogle småbeløb, vi taler om her, det er noget med at halvere skattetrykket over allerhøjest 5 år med nogenlunde ligelige beløb igennem perioden – som hr. Stavad sagde med et låneudtryk, var »overtrykket, der skal tages af indkomstskatten«. Det gøres nu kun ved totalt at fjerne indkomstskatten.

Men verden er ikke, som vi i og for sig gerne ville have den til at være. Den stigende internationalisering kræver, at vi tilpasser vore afgifter. Det har vi fra Fremskridtspartiets side erkendt for masser af år siden og har fremsat det ene forslag efter det andet om det og er kun blevet hånet for det. Senest i vores finanslovoplæg for 1989 påviste vi, hvordan der skulle bruges 9 mia. kr. bare på afgiftssiden, for at vi kan komme frem til et rimeligt resultat. Vi har foreløbig brugt ca. 40 mio. kr. på turistbusserne og måske noget lignende på dunkepetroleum, så vi har i hvert tilfælde 8,9 mia. kr. tilbage, som vi roligt kan lade afgifterne med. Derfor er der rigelig plads til det forslag, som skatteministeren nu har til behandling her i dag, og vi har ikke nogen vanskeligheder med at skaffe dækning også til denne tredje etape i afgiftsreduktionen. Men vi skulle meget gerne nå de 9 mia. kr.s nedsættelse, inden året 1989 er til ende, for ellers vil vi være for sent på den til næste fase i udviklingen, når vi skal tilpasse os til EF.

Og hvorfor skal vi tilpasse os til EF? Ja, der er nogle, der taler om, at det kræver juridisk enstemmighed i EF, for at vi skal kunne tvinges til harmonisering, men det er jo så inderlig ligegyldigt, som disse eksempler viser. Det er den ydre, faktiske nødvendighed, som vælter ind over Danmark i disse år på de områder, som jeg har nævnt tre eksempler på under den foregående sag om registreringsafgift af motorkøretøjer. Det er nødvendigt, at vi nu opgiver den arrogante holdning, som Isi Foighel havde som skatteminister, og som hr. Jens Thoft har været inde på. Jeg kan citere fra en anden Isi Foighel-udtalelse fra Folketingets forhandlinger 1986-87, 1. samling, sp. 8669, hvor Isi Foighel fastslår:

»Større afgiftslempelser er derfor ikke en mulig løsning på grænsehandelsproblemet. . . . Det er regeringens helt klare opfattelse, at fastlæggelse af skatter og afgifter udelukkende er et dansk nationalt anliggende . . .«